

Stanovisko školitele k disertační práci
Mgr. Jiřího Stočese
Saský univerzitní národ pražské právnické univerzity 1372 - 1419

Jiří Stočes už ve své diplomové práci prokázal mimořádnou schopnost badatelské práce, a to na tématu, který je náročný jak na pracovní čas, tak i na nutné znalosti a odborné dovednosti. Tématem své disertační práce navázal na své zájmy v pregraduálním studiu a v nyní předloženém textu dostáváme do rukou výsledek jeho badatelské cesty i pracovitosti, který přesahuje běžně dosahovanou úroveň disertačních prací.

Práce je nejen logicky uspořádaná, ale je psána také na dobré literární úrovni. Na první pohled zaujme šíře a hloubka sekundární literatury (dokonalá znalost pramenné základny je tu samozřejmostí), jíž zná a z níž dovede odpovídajícím a kritickým způsobem čerpat; o tom, jak dokonale ji zná přesvědčoval i na doktorandských seminářích, jichž se – byť podle svých pracovních možností – vždy aktivně zúčastňoval.

Jak sám uvádí v úvodu své práce, vytkl si v ní dvojitý úkol: Za prvé „nastítnit“ vznik, vývoj a povahu vztahů univerzitních národů na pražském vysokém učení. Nezůstal však jenom u popisu, překročil jej směrem k analýze a zhodnocení úlohy těchto významných institutů středověkých univerzit. Je si sám vědom, že v tomto směru podniká v podstatě průkopnickou práci, neboť v takovémto rozsahu nebyla problematika národů na pražské univerzitě dosud zpracována. Za druhé – jakožto konkretizaci prvního záměru - pomocí prosopografického výzkumu popsat a analyzovat postavení saského univerzitního národa na pražské právnické univerzitě. Zajímal ho především regionální a sociální původ imatrikulovaných, jejich univerzitní peregrinace a následná kariéra. Přispěl tím k pochopení významu pražské juristické univerzity pro rozsáhlá území severních oblastí Svaté říše římské a severní Evropy vůbec. Svého zpracování se tak dočkala zřejmě nejstarší rektorská matrika vůbec, jíž matrika pražské právnické univerzity je.

Práce má tak ve svých dvou částech poněkud rozdílnou intenci: zatímco v první jde o víceméně syntetizující přístup, ve druhé sleduje disertace analytickou rovinu historické práce. Dovolím si soudit, že v obou částech kol. Stočes prokazuje svoji heuristickou, kritickou i interpretační kompetenci, jež odpovídá nárokům, kladeným na disertační práce.

Svoji disertaci předkládá v posledním možném termínu: tento na první pohled možný nedostatek je ale výslednicí jeho pracovního vytížení v zaměstnání na Západočeské univerzitě v Plzni, povinností starat se o rodinu, ale také jeho náročnosti a odpovědnosti k sobě samému. Bylo by lze si představit dopracování kupříkladu biografů do úplnější podoby, ale tento „nedostatek“ vynahrazují již připomenuté nesporné kvality jeho disertace. Ocenit pak je nutné i jeho samostatný, tvůrčí přístup k jejímu zpracování.

prof. PhDr. Zdeněk Beneš, CSc.

V Praze dne 29. března 2006